

- 2) For det tilfælde at afgiftsmyndigheden, henset til de under det første spørgsmål nævnte omstændigheder, fastslår, at den økonomiske transaktion har fundet sted, men at fakturaens indhold er usandsynligt, fordi transaktionen ikke er foretaget mellem de parter, der er angivet på fakturaen, har afgiftsmyndigheden da, henset til at bevisbyrden som en generel regel tilfalder denne, pligt til ligeledes at undersøge, hvem der i et sådant tilfælde har foretaget retshandlen, og hvem der har udstedt fakturaen, eller kan afgiftsmyndigheden nægte den ret til fradrag, som den afgiftspligtige person forsøger at udøve, uden et endegyldigt bevis for de nævnte faktiske forhold, uden oplysninger eller omstændigheder, der vidner om navnet på den tredje person eller den rolle, som vedkommende har spillet, men alene på baggrund af det, som afgiftsmyndigheden har fastslået i denne forbindelse?
- 3) Skal bestemmelserne i direktiv 2006/112 om fradrag af moms fortolkes således, at afgiftsmyndigheden, selv om den ikke betvivler, at de økonomiske transaktioner, der fremgår af fakturaen, har fundet sted, og dette i overensstemmelse med de i loven fastsatte krav, kan nægte ret til momsfradrag uden at foretage en undersøgelse af, om der er udvist fornøden omhu — og således reelt under anvendelse af et objektivi ansvar — med den begrundelse, at, eftersom den økonomiske transaktion ikke har fundet sted mellem de parter, der er angivet på fakturaen, fakturaens usandsynlige indhold per definition udelukker en undersøgelse af, om der er blevet udvist fornøden omhu, eller er den afgiftsmyndighed, der nægter ret til fradrag, under disse omstændigheder ligeledes forpligtet til at bevise, at den afgiftspligtige person, der ønsker at udøve sin ret til fradrag, havde kendskab til den ulovlige adfærd — i dette tilfælde med henblik på afgiftsunddragelse — der var begået af det selskab, med hvilket vedkommende havde indgået en aftale, eller endda tog del i en sådan ulovlig adfærd?
- 4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er en fortolkning af bestemmelserne, hvorefter det kun skal undersøges, om fakturamodtageren har udvist fornøden omhu, såfremt det kan bevises, at en økonomisk transaktion har fundet sted mellem parterne, dvs. såfremt den økonomiske transaktion har fundet sted mellem parterne på den måde, der er angivet på fakturaen, og der alene forekommer andre former for fejl, f.eks. formelle mangler, da forenelig med bestemmelserne i direktiv 2006/112 om fradrag af moms og princippet om afgiftsneutralitet, retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der er fastslået i praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, særligt henset til at de nationale afgiftslovgivning indeholder bestemmelser om fakturaer med formelle mangler og fakturaer, der er udstedt, uden at der foretaget en økonomisk transaktion?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. august 2015 —
Regione autonoma della Sardegna mod Comune di Portoscuso**

(Sag C-449/15)

(2015/C 381/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Regione autonoma della Sardegna

Sagsøgt: Comune di Portoscuso

Præjudicielt spørgsmål

Er princippet om etableringsfrihed, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om fri konkurrence som omhandlet i artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106 TEUF, samt det i disse artikler indeholdte rimelighedsprincip, til hinder for nationale bestemmelser, der som følge af flere på hinanden efterfølgende lovgivningsmæssige indgreb fastlægger en gentagen forlængelse af udløbsfristen for koncessioner til bestemte statslige maritime, sø- og flodarealer af økonomisk betydning, således at koncessionernes løbetid ved lov forlænges i mindst 11 år, og der bevirker, at koncessionshaveren bevarer retten til en eksklusiv økonomisk udnyttelse af arealet, selv om gyldigheden af den til vedkommende tildelte koncession er udløbet, og potentielle erhvervsdrivende hermed fratages enhver mulighed for at opnå en tildeling af arealet ved offentlige udbudsprocedurer?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 24. august 2015 —
Autorità Garante della Concorrenza e del mercato mod Italsempione — Spedizioni Internazionali
SpA**

(Sag C-450/15)

(2015/C 381/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità Garante della Concorrenza e del mercato

Sagsøgt: Italsempione — Spedizioni Internazionali SpA

Præjudicielt spørgsmål

Er proportionalitetsprincippet, som bør være vejledende for proceduren for beregning af bøder — således som det fremgår af artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — til hinder for en fortolkning af artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ — som er den fortolkning, som er blevet konsolideret af Europa-Kommissionen med retningslinjerne for beregning af bøder (2006/C 201/02) — og den tilhørende praksis, herunder også national praksis, hvorefter den bøde, som skal anvendes på virksomheder, der har overtrådt forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler, beregnes ved at anvende de konkrete omstændigheder på det grundbeløb, der er resultatet af forskellige faktorer, som der i henhold til EU-retten skal tages højde for, hvilken beregning under alle omstændigheder finder sted inden anvendelsen af loftet på 10 % af omsætningen, hvilket indebærer en risiko for, at anvendelsen af de formildende omstændigheder på grundbeløbet ikke viser sig at være et egnet middel til at frembringe en differentiering af bøden på trods af, at formålet med at tage hensyn til omstændighederne netop er, at det pågældende beløb tilpasses efter de særlige omstændigheder, som foreligger i den konkrete situation?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EØS-relevant tekst) (EFT L 1, s. 1).